

„Za slávo se mnogo
Ne klánjaj ljudém,
Če zdravega spanja
Želján si očém.“

„Nedólužnost ohráni,
Ostáni vesel,
Ob tem zadovoljen,
Kar bodeš prejel.“

„Jaz nijsem nikóli
Ni žél ni orál;
A vsega mi Oča
Obílo je dál.“

„V kočijah se nijsem
Še vòzil nikdár;
A v gnézdi sem svojem
Le jaz gospodár.“

Josip Karla.

Vojáka in razbojnik.

(Stara básen.)

Prijél razbójnik je vojáka dvá,
Teh zbéžal jeden je, a drugi ne,
Postávil se mu, hrábro se je branil,
Razbójnika je tréščil ob zemljó.
Ko v travi mrtev ležal je razbójnik,
Plahún se vrne ter izdère mèč,
Zavpije: „kje je? kam je šel razbójnik?
Naj zvé od mene, kòga je napadel!“
Továriš hrabri mu odgovorí:
„Vpiját! da prej si kričal mi takó,
A ne podplátov kazal na bojišči,
Z besédo glásno bi pomògel bíl
Nadvládati sovráznika. — Zdaj mólči,
In vtekni mèč, ki vžé ga tréba nij!
Junák z jezíkom bíti je lehkó;
A téže je, borítí se z rokó.“

So. P . . . ar.

Prigóvori.

Priden človek ima kruha;
Glad morí samó lenúha.

Kjer je lenôba, kjer postavánje,
Támkej je blizu húdo dejánje.

Kdor ne spoštúje starih ljudíj,
Ták se pod zémľjo mlád izgubí.

Nágel bodi, kadar kám hitíš,
Ali pazi, da se ne vsopíš.

Ljubézen, veselje do káke stvari
Najvéčjo težávo v lehkósti premení.

Pošténje in pravica zvenéita, kakor zvón,
Zvijálca in lažnika sovráži ta in ón.

So. P . . . ar.